

[Udenrigsministeren.]

indlagt på hospitalet. Jeg kan ikke tænke mig, at der her med dansk medvirken vil kunne blive tale om opretholdelse af klasse-skæl i behandlingen af patienterne. På den givne foranledning skal jeg imidlertid nok være opmærksom på spørgsmålet.

Jå, jeg er som sagt villig til at drøfte enkeltheder yderligere i et udvalg. Jeg skal sørge for, at udvalgets medlemmer får tilstillet den betænkning, Røde Kors har udarbejdet om forslaget. Der vil utvivlsomt allerede de fleste spørgsmål være besvaret, men skulle de ikke være det, skal vi gerne prøve på at fremskaffe yderligere svar.

Hermed takker jeg for den velvillige modtagelse, og jeg skal kun tilføje ønsket om, at vi kan få en meget hurtig udvalgsbehandling, for det kniber med at nå det, hvis vi skal være i gang som forventet den 1. juni i indeværende år.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Nina Andersen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i færdselsloven.

(Lovforslaget (nr. 113) findes i tillæg A. sp. 909, fremsættelsen i tidenden sp. 3469).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Boye Hansen: Det er nu tredje gang, den højtærede justitsminister fremsætter lovforslag, der bemyndiger ham til at fortsætte med periodiske forsøg med hastighedsbegrænsning, og efter det nu foreliggende lovforslag skal sådanne forsøg på ny kunne gennemføres i tiden indtil den 31. januar 1964.

Baggrunden for det fremsatte forslag er stadig det meget store antal alvorlige trafik-

ulykker, som finder sted. Da vi sidste år behandlede ét tilsvarende lovforslag, forelå der en rapport fra transportforskningsudvalget med undersøgelser af de forsøg med hastighedsbegrænsninger, der gennemførtes i 1961. Materialet, der dannede baggrunden for disse undersøgelser, viste sig imidlertid at være meget mangelfuldt og for usikkert til, at man kunne drage nogen konkrete slutninger vedrørende hastighedsbegrænsningernes effektivitet. Bl. a. derfor opnåedes der også almindelig tilslutning i det høje ting til, at forsøgene skulle fortsættes.

Den højtærede justitsminister har i overensstemmelse hermed i samarbejde med transportforskningsudvalget iværksat hastighedsbegrænsninger omkring de store højtider, i to sommeruger fra den 23. juni til den 8. juli samt i 5 weekender i 1962, og der foreligger nu en rapport over transportforskningsudvalgets undersøgelser af de nævnte forsøgs virkninger på de forskellige vejområder og på de forskellige tidspunkter. Udvalgets konklusion er, at medens der ikke kan påvises nogen nedgang i antallet af uheld på motorveje og hovedveje samt i områder med bymæssig bebyggelse, så vises der for amtsvejenes og for de tosporede hovedvejes vedkommende uden for de tæt bebyggede områder en statistisk nedgang i antallet af uheld.

Jeg er enig med den højtærede justitsminister i, at linjen i dette resultat var, hvad man kunne vente, nemlig at virkningerne af hastighedsbegrænsningerne i særlig grad måtte vise sig i landområderne. Det forekommer mig særdeles velbegrundet, at justitsministeren i sin skriftlige fremsættelse af lovforslaget fremhæver betydningen af en neddæmpning af antallet af uheld på amtsvejene og på de tosporede hovedveje i landområderne, fordi disse veje repræsenterer ca. 60 pct. af samtlige ulykker i landdistrikterne og ca. halvdelen af de trafikdrab, der finder sted.

Den højtærede justitsminister understreger, at det foreliggende materiale alene er egnet til at belyse spørgsmålet om hastighedsgrænsernes egnethed til at begrænse antallet af uheld, og ministeren drager den konklusion, at det er egnet hertil. Derimod er det stadig uafklaret, om begrænsningerne har virkning i retning af at gøre uheldene mindre alvorlige, og ministeren mener der-